

menedzhmentu v Ukraini (*Managerial culture as a necessary element of management development*) [Electronic resource]. Mode of access: http://www.rusnauka.com/10_NPE_2008/Economics/29932.doc.htm. [in Ukrainian].

2. Зоріна В. М. Управлінська культура як складова професійної культури менеджера [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://intkonf.org/zorina-vm-upravlinska-kultura-yak-skladova-profesiy-noyi-kulturi-menedzhera/> / Zorina V.M. Upravlinska kultura yak skladova profesiinoi kultury menedzhera (*Managerial culture as the component of professional culture of a manager*) [Electronis resource]. Mode of access: <http://intkonf.org/zorina-vm-upravlinska-kultura-yak-skladova-profesiy-noyi-kulturi-menedzhera/>. [in Ukrainian].

3. Рыбкин А. Культурная революция. *Управление компанией*. 2007. № 3–4. / Rybkin A. Kul'turnaya revolyuciya (*Cultural revolution*). *Upravlenie kompaniej*. 2007. № 3–4. [in Russian].

4. Сущенко Р. В. Педагогічні засади формування управлінської культури майбутніх інженерів залізничного транспорту: теорія і практика: монографія. Запоріжжя, 2017. 448 с. / Sushhenko R.V. Pedagogichni zasady formuvannya upravlinskoj kultury maibutnih inzheneriv zaliznychnoho transportu: teoriia i praktyka: monohrafiia. (*Pedagogical foundations of forming managerial culture of future engineers of railway transport: theory and practice*). Zaporizhzhia, 2017. 448 s. [in Ukrainian].

5. Хміль Ф. І. Менеджмент: підручник. К.: Вища школа, 1995. 351 с. / Khmil F.I. Menedzhment (*Management*): pidruchnyk. Kyiv: Vyshcha shkola, 1995. 351 s. [in Ukrainian].

Дата надходження статті: «05» жовтня 2017 р.

Стаття прийнята до друку: «26» жовтня 2017 р.

Рецензенти:

Романишина Л. – доктор педагогічних наук, професор

Шоробура І. – доктор педагогічних наук, професор

Галус Олександр – проректор з наукової роботи Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, доктор педагогічних наук, професор, e-mail: aleks.halus@ukr.net

Halus Oleksandr – prorector for research of Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy, doctor of pedagogical sciences, professor, e-mail: aleks.halus@ukr.net

Цитуйте цю статтю як:

Галус О. Формування управлінської культури майбутніх інженерів залізничного транспорту. *Педагогічний дискурс*. 2017. Вип. 23. С. 40–43.

Cite this article as:

Halus O. Formation of Managerial Culture of the Future Engineers of Railway Transport. *Pedagogical Discourse*. 2017. Issue 23. pp. 40–43.

УДК 378.14

ОЛЕКСАНДР ГАЛУС,

доктор педагогічних наук, професор

(Україна, Хмельницький, Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія)

OLEKSANDR HALUS,

doctor of pedagogical sciences, professor

(Ukraine, Khmelnytskyi, Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy)

orcid.org/0000-0002-1894-3141

АЛЬОНА КОГУТ,

здобувач

(Україна, Хмельницький, Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія)

ALONA KOHUT,

postgraduate student

(Ukraine, Khmelnytskyi, Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy)

orcid.org/0000-0002-5315-050x

Формування готовності майбутніх учителів початкової школи до організації індивідуальної роботи учнів

Formation of Readiness of the Future Primary School Teachers to the Organization of the Individual Activity of Pupils

У статті здійснено аналіз теоретичних підходів щодо тлумачення поняття «готовності майбутніх учителів початкової школи». Зазначено актуальність розглянутої проблеми у Концепції Нової української школи, Державному стандарті початкової загальної освіти. Розкрито можливості використання різноманітних форм, методів, засобів і прийомів щодо організації індивідуальної роботи з молодшими школярами на уроках та позаурочний час. Акцентовано увагу на вивчення майбутніми вчителями початкової школи навчальних дисциплін у контексті організації індивідуальної роботи з учнями. Зосереджено увагу на впровадженні у професійну підготовку майбутніх вчителів початкової школи спецкурсу «Організація

індивідуальної роботи учнів у початковій школі». Це дасть можливість оволодіти майбутнім вчителям початкової школи знаннями, уміннями і навичками щодо організації та педагогічного керівництва індивідуальною роботою молодших школярів в навчальний та позанавчальний час, як чинника розвитку їх здібностей, активності, самостійності та творчості.

Ключові слова: готовність майбутніх учителів початкової школи, організація індивідуальної роботи з молодшими школярами, спецкурс, урочна і позаурочна робота.

The article analyses theoretical approaches to the interpretation of the concept «readiness of the future primary school teachers». The urgency of the considered problem in the Concept of the New Ukrainian School, the State Standard of Primary General Education has been mentioned. The possibilities of using various forms, methods, means and methods of organizing individual work with junior pupils at the lessons and out of school have been revealed. The emphasis is on the study by the future teachers of primary school of the disciplines in the context of organization of individual work with pupils. The attention is paid to the introduction of the training of the future teachers of primary school the special course «Organization of Individual Work of Pupils in Primary School». It will enable the future teachers of primary school to acquire knowledge, skills and abilities as for the organizing and pedagogical management in the individual work of junior pupils during academic and extra-curricular time as a factor of the development of their abilities, activity, autonomy and creativity.

Key words: readiness of the future primary school teachers, organization of individual work with junior pupils, special course, in-school and out-of-school work.

Постановка проблеми в загальному вигляді... Глибокі соціально-економічні перетворення, що відбуваються в Україні, обумовлюють підвищення вимог до професійної діяльності фахівців, у тому числі, педагогів. Провідною ланкою шкільної освіти залишається початкова освіта, яка закладає основи знань учнів, формує їх позитивне ставлення до навчання. Учитель повинен бути готовий до інноваційних змін у контексті Нової української школи. У процесі професійної підготовки майбутні учителі початкової школи повинні бути готові до оволодіння знаннями, уміннями і навичками з метою забезпечення наступності дошкільної і початкової школи. Зокрема щодо організації індивідуальної роботи учнів, яка є важливою для дітей у молодшому шкільному віці.

Аналіз досліджень і публікацій... Формування професійної готовності майбутніх учителів початкової школи широко представлено у працях і публікаціях О.Савченко, Н.Бібік, О.Пехоти, І.Дичківської, Л.Бекірової, Н.Карапузової, Н.Гібалової, Н.Стаднік, І.Новик, Л.Костюченко, Д.Пащенко, Л.Кондрашової, О.Івлієвої та ін.

Формулювання цілей статті... Метою цієї статті є розкриття особливостей формування готовності майбутніх учителів початкової школи до індивідуальної роботи учнів.

Виклад основного матеріалу... Під готовністю слід розуміти результат професійної підготовки фахівця. Науковці стверджують, що в основі будь-якої діяльності лежить готовність людини до її здійснення. Перші фундаментальні дослідження проблеми готовності до професійної діяльності здійснив Д. Узнадзе з колективом учених-психологів, які дали визначення поняття «готовність суб'єкта до дії» і умов її виникнення. У результаті досліджень вчені зробили висновок, що «у випадку наявності будь-якої потреби і ситуації її задоволення у суб'єкта виникає специфічний стан, який можна характеризувати як готовність, як установку його до здійснення певної діяльності, спрямованої на задоволення його актуальної потреби» [9].

У різні часи поняття «готовність до діяльності в різних аспектах досліджували В.Томас, Ф.Знанецький, Г.Олпорт, Д.Кац, Г.Сміт (психологічні особливості), М.Дьяченко, Л.Кандибович, А.Ліненко (емоційно-вольовий, інтелектуальний, морально-психологічний потенціал готовності) [2]. Представляють інтерес дослідження готовності фахівця вітчизняних учених другої половини ХХ ст. (Г.Костюк, О.Мороз, О.Отіч, Т.Садова [7], Л.Семенець [8] та ін.). Зокрема О.Отіч зазначає, що готовність є результатом і показником якості підготовки і реалізується та перевіряється у діяльності [4].

У словнику із психології готовність визначається як «стан підготовленості, у якому організм налаштований на дію чи реакцію» [6].

У контексті підготовки майбутніх вчителів С.Гончаренко дає таке формулювання поняття «професійна готовність студента – це інтегративна особистісна якість і істотна передумова ефективності діяльності після закінчення ВНЗ [1]. На думку ученого професійна готовність включає в себе мотиваційний, орієнтаційний, операційний, вольовий, оцінковий компоненти.

Готовність майбутніх учителів до педагогічної діяльності дає можливість швидше адаптуватися до шкільних умов. Адаптацію молодого учителя до професійної діяльності можна розглядати у психологічних, дидактичних, індивідуально-особистісних аспектах. Це сприяє успішному вирішенню складних завдань освітнього процесу, вивченню індивідуальних якостей учнів, визначенню

оптимальних засобів навчання та глибокому аналізу результатів своєї діяльності.

Формування готовності майбутніх учителів початкової школи до індивідуальної роботи дітей здійснюється під час аудиторного навчання, у позааудиторний час, в результаті самостійної та індивідуальної роботи студентів, у процесі проходження практики.

У Концепції Нової української школи зазначено «Кожна дитина – неповторна, наділена від природи унікальними здібностями, талантами та можливостями. Місія нової української школи – допомогти розкрити та розвинути здібності, таланти і можливості кожної дитини на основі партнерства між учителем, учнем і батьками... Нова школа допомагатиме батькам здобувати спеціальні знання про стадії розвитку дитини, ефективні способи виховання в дитині сильних сторін характеру і чеснот залежно від її індивідуальних особливостей» [3, с. 14]. Стосовно першого (адаптаційно-ігрового) циклу навчання (1-2 класи) зазначається, що «навчальні завдання і час на їхнє виконання будуть визначатися відповідно до (із урахуванням) індивідуальних особливостей школярів» [3, с. 21]. У цій концепції акцентовано увагу на місії учителя «Учителі вивчатимуть особистісно-орієнтований та компетентнісний підходи до управління освітнім процесом, психологію групової динаміки тощо. У зв'язку з цим варто говорити про нову роль учителя – не як єдиного наставника та джерело знань, а як коуча, фасилітатора, тьютора, модератора в індивідуальній освітній траєкторії дитини» [3, с. 16].

У Державному стандарті початкової загальної освіти зазначено, що «Варіативна складова Базового навчального плану визначається загальноосвітнім навчальним закладом з урахуванням особливостей регіону, навчальних закладів, індивідуальних освітніх запитів учнів та (або) побажань батьків, або осіб, які їх замінюють. У початкових класах варіативна складова включає години, які виділяються на вивчення навчальних предметів освітніх галузей, курсів за вибором, проведення індивідуальних консультацій та групових занять з учнями» [5, с. 4].

Індивідуальний підхід до навчання і виховання молодших школярів ґрунтується на глибокому знанні рис особистості дитини і її життя. Йдеться не про пристосування цілей і основного змісту і навчання й виховання до окремого школяра, а пристосування форм, методів, засобів і прийомів педагогічного впливу до індивідуальних особливостей з тим, щоб забезпечити запроєктований рівень розвитку особистості. Індивідуальний підхід створює найбільш сприятливі можливості для розвитку пізнавальних сил, вольових зусиль, активності, схильності і обдарувань кожного учня. В індивідуальному підході особливо потребують «важкі» вихованці, недостатньо здібної школяри, а також діти з яскраво вираженою затримкою розвитку.

Індивідуалізація останнім часом стає все більш актуальною через прагнення сучасного молодого покоління отримувати якісно інший освітній матеріал. Тісна взаємодія педагога і учня дозволяє значно підвищити рівень знання останнього, а з боку вчителя підняти свій кваліфікаційний рівень, безпосередньо вивчаючи різні індивідуальні та психологічні особливості свого вихованця, виявляючи сильні і слабкі сторони особистості і відповідним чином, знаючи ці особливості і специфічні якості учня, вибирати форми, методи, прийоми і засоби педагогічного впливу [11].

Організація індивідуальної роботи з молодшими школярами передбачає знання педагогом їх психологічних та вікових особливостей.

Практика показує, що досвідчений вчитель може визначити типологічні особливості учнів, їх самооцінку, хоча він часто робить це інтуїтивно, підсвідомо. Найбільші труднощі в цьому плані відчувають вчителі-початківці. У зв'язку з цим, педагог повинен враховувати тип темпераменту, індивідуальні особливості своїх учнів, тобто повинен володіти якостями психолога.

При особистісному підході врахування вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів набуває нову спрямованість. Діагностуються потенційні можливості, найближчі перспективи. Відомо, що максимально сприятливі можливості для формування моральних і соціальних якостей – у молодшому шкільному віці. Чим менший вік, тим результативніше виховання, тим більше дитина вірить своєму вчителю, який користується у неї авторитетом. Тому в молодшому шкільному легше виховувати позитивні звички, привчання вихованців до дисципліни, праці, поведінки в суспільстві.

Вчителю необхідно знати індивідуальні особливості дітей її класу і основні принципи вивчення індивідуальних особливостей для того, щоб організувати роботу з цими дітьми, будувати індивідуальний підхід до них. Індивідуальний підхід до учня передбачає організацію навчальної діяльності відповідно до його особливостей і можливостей, рівня розвитку. При цьому надзвичайно важливо, щоб в учнів формувалася індивідуальний стиль роботи, індивідуально-своєрідні способи дій. У той же час форми, методи, засоби і прийоми повинні бути більш-менш рівноцінними за кінцевими результатами, засвоєнням знань, вмінь і навичок. Навчання має створювати максимальні умови для розвитку індивідуальності учня, щоб і в зрілі роки праця стала дійсно творчою.

Для кожного учня є своя міра труднощів, нижня її межа, яку кожен учень повинен в силу знань, умінь і навичок підвищувати свої можливості, прагнути їх перевершити.

Індивідуалізація навчання не виключає, а передбачає колективні, фронтальні, групові форми діяльності, колективно-мотиваційне навчання, посилення зв'язків «учень-учень». При цьому необхідно акцентувати увагу на самостійності учнів у пізнавальній діяльності. Адже активність і самостійність у навчанні – це запорука розвитку творчих здібностей учнів.

Індивідуалізація вчення в початкових класах полягає в тому, щоб побачити не лише недоліки у підготовці дитини до школи, а й особливості її психофізіологічного розвитку і будувати навчальний процес, виходячи з цих можливостей і особливостей.

Розкриття та вдосконалення індивідуальності молодших школярів відбувається в процесі оволодіння ними знаннями основ наук. Тому спроба впроваджувати індивідуалізацію навчання за рахунок звільнення школярів від окремих навчальних предметів, які їм важко даються, і посилення тими, якими вони легко опановують, не може бути визнана правильною з точки зору розвитку особистості. Завдання полягає в тому, щоб дати всім школярам систему знань як засіб їх розвитку [11].

Під час організації індивідуальної роботи з молодшими школярами необхідно враховувати негативні моменти, які виникають у їх житті: негативний вплив несприятливих сімейних умов; невдачі у школі, відриву від шкільного життя і шкільного колективу; асоціальне оточення (негативний вплив референтної групи, засобів масової інформації тощо).

Основними шляхами індивідуальної роботи з молодшими школярами є:

1. Колективна взаємодія сім'ї, близького оточення і школи. Необхідна цілеспрямована робота з батьками: спонукати їх перебудувати характер внутрішніх відносин, більше уваги приділяти дитині, порадити батькам ряд конкретних заходів у ставленні до дітей, спільно визначити лінію поведінки. Необхідно, щоб і школа змінила своє ставлення до важковиховуваних учнів, перестала вважати їх невихованими, знайшла шляхи індивідуального підходу до кожного, залучила їх до спільних справ учнівського колективу. Сім'я і школа повинні впливати і на найближче оточення школяра, спробувати перебудувати спрямованість його компанії, залучити її до суспільно корисних справ, а якщо цього не вдасться, то відвернути школяра від компанії, захистити його від негативного впливу [10].

2. До виховання молодших школярів слід залучати дитячі організації, позашкільні установи, громадські організації. За цих умов треба спиратися на здоровий дитячий колектив, діяти спільно з ним, через нього. Тільки спільними зусиллями при єдності виховних впливів можна вирішити поставлене завдання.

3. Для важковиховуваного підлітка важливо правильно організувати його спосіб життя та життєдіяльність. При цьому слід пам'ятати, що у нього вже виробилося певне упередження, недовірливе ставлення по відношенню до зауважень педагога. Тому варто створити для такого підлітка умови для формування позитивних звичок, рис і якостей, культивування здорових моральних цінностей. Такий підліток не повинен бути пасивним об'єктом виховних впливів, необхідно активізувати його життєдіяльність, використовувати здорові моральні стимули для усунення власних недоліків.

4. Для організації індивідуальної роботи з молодшими школярами педагогу необхідно використати свій педагогічний потенціал (знання, досвід) для запровадження ефективних форм, методів, засобів і прийомів навчання і виховання різних за ступенем навченості і вихованості учнів під час вивчення навчальних дисциплін, у позакласній та позашкільній роботі.

Формування готовності майбутніх учителів початкової школи до організації індивідуальної роботи з учнями здійснюється у процесі вивчення ними методик навчання («Методика навчання української мови», «Методика навчання математики», «Методика навчання природознавства», «Методика навчання предмета «Я у світі»», «Методика навчання предмета «Основи здоров'я»», «Теорія і методика фізичного виховання», «Методика трудового навчання з практикумом», «Методика навчання інформатики», «Образотворче мистецтво з методикою», «Музичне виховання з методикою», «Методика гурткової та клубної роботи»).

Сформовані у виші знання, уміння і навички щодо організації індивідуальної роботи з молодшими школярами студенти упроваджують під час проходження педагогічної практики у початкових школах, у процесі викладання навчальних предметів, які входять до освітніх галузей «Мови і літератури», «Математика», «Природознавство», «Суспільствознавство», «Здоров'я і фізична культура», «Технології» та «Мистецтво».

Окрім наведених вище навчальних дисциплін, які вивчаються студентами за спеціальністю «Початкова освіта», доречним є запровадження спецкурсу «Організація індивідуальної роботи з учнями у початковій школі». Метою даного спецкурсу є оволодіння майбутніми вчителями початкової школи знаннями щодо організації та педагогічного керівництва індивідуальною роботою молодших школярів в навчальний та позанавчальний час, як чинника розвитку навчання та виховання учнів. Важливо у процесі вивчення цього спецкурсу сформувати у студентів

компетентності щодо організації та педагогічного керівництва індивідуальною роботою учнів. Студенти повинні знати і розуміти: педагогічну роль, значення та психолого-педагогічна сутність індивідуальної роботи з молодшими школярами; педагогічний досвід з організації індивідуальної роботи в освітньому процесі; форми, методи, засоби і прийоми щодо організації індивідуальної роботи з учнями у позаурочний час; методику організації та педагогічного керівництва індивідуальною діяльністю молодших школярів в навчальний та позанавчальний час.

Висновки... Таким чином, індивідуальний підхід розглядається як один з найважливіших принципів навчання. Він підкреслює необхідність систематичного обліку індивідуально-неповторного в особистості кожного школяра. В індивідуальному підході потребує кожен без винятку учень. Індивідуальний підхід є активним, що передбачає творчий розвиток індивідуальності учня. На основі змістового аналізу понять «готовність», «професійна готовність» майбутніх учителів початкової школи обґрунтовано значення індивідуальної роботи з молодшими школярами на уроках та позаурочний час. Перспективи подальших досліджень полягають у визначенні та обґрунтуванні компонентів готовності майбутніх учителів початкової школи до індивідуальної роботи з учнями початкової школи.

Список використаних джерел і літератури/References:

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник / 2-ге вид. доп. і вип. Рівне: Волинські береги, 2011. 552 с. / Honcharenko S. U. Ukrainskyi pedahohichnyi entsyklopedychnyi slovnyk (*Ukrainian Pedagogical Encyclopedia Dictionary*). Rivne: Volynski oberehy. 2011. 552 p. [in Ukrainian].
2. Дьяченко М. И., Кандыбович Л. А. Психологические проблемы готовности к деятельности. Минск: Изд-во БГУ, 1976. 176 с. / D'yachenko M. I., Kandybovich L. A. Psixologicheskie problemy gotovnosti k deyatelnosti (*Psychological Problems of Readiness to Activity*). Minsk: Izd-vo BGU, 1976. 176 p. [in Russian].
3. Концепція Нової української школи. Київ, 2017. С. 21. / Kontseptsiiia Novoi ukrainskoi shkoly (*Conception of the New Ukrainian School*). Kyiv, 2017. pp. 21. [in Ukrainian].
4. Отич О.М. Підготовка вчителя початкових класів до виховної роботи в школі (на матеріалі пісенного фольклору): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Київ, 1997. 194 с. / Otych O. M. Pidhotovka vchytelia pochatkovykh klasiv do vykhovnoi roboty v shkoli (na materialy pisennoho folkloru) (*Preparation of the Primary School Teacher to Educative Work at School (on the Materials of Song Folklore)*). dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.04. Kyiv, 1997. 194 p. [in Ukrainian].
5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про державний стандарт початкової загальної освіти» від 20 квітня 2011 р. № 462. URL: http://osvita.ua/legislation/Ser_osv/17911/ / Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro derzhavnyi standart pochatkovoї zahalnoi osvity» vid 20 kvitnia 2011 r. №462. URL: http://osvita.ua/legislation/Ser_osv/17911/. / Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the State Standard of Primary General Education» dated April 20, 2011. № 462 [http://osvita.ua/legislation/Ser_osv/17911/]. [in Ukrainian]
6. Ребер А. Большой толковый психологический словарь / пер.с англ. Москва: Вече, АСТ, 2000. Т. 1: (А-О). 364 с. / Reber A. Bol'shoj tolkovyj psixologicheskij slovar' (*Great Explanatory Psychological Dictionary*). Moskva: Veche, AST, 2000. T. 1: (A-O). 364 p. [in Russian].
7. Садова Т. А. Професійна компетентність та готовність до педагогічної діяльності: сутність і взаємозв'язок. URL: <http://vuzlib.com/content/view/331/84/>. / Sadova T. A. Profesiina kompetentnist ta hotovnist do pedahohichnoi diialnosti: sutnist i vzaiemozviazok (*Professional Competence and Readiness to Pedagogical Activity: Essence and Interconnection*). URL: <http://vuzlib.com/content/view/331/84/>. [in Ukrainian].
8. Семенець Л. М. Змістовий аналіз професійної готовності майбутніх учителів математики. Київ: Освіта України, 2009, С. 96–100. / Semenets L. M. Zmistovyi analiz profesiinoi hotovnosti maibutnikh uchyteliv matematyky (*Contextual Analysis of Professional Readiness of the Future Teachers of Mathematics*). Kyiv: Osvita Ukrainy, 2009, pp. 96–100. [in Ukrainian].
9. Узнадзе Д. Н. Экспериментальные основы психологии установки. Тбилиси, 1961. 351 с. / Uznadze D. N. E'ksperimental'nye osnovy psixologii ustanovki (*Experimental Bases of Psychology of Establishment*). Tbilisi, 1961. 351 p. [in Russian].
10. Індивідуальний підхід вчителя у навчанні молодших школярів. С. 1. URL: <http://ukrbukva.net/1079-Individual-nyiy-podhod-uchitelya-v-obuchenii-mladshih-shkol-nikov.html>. / Indyvidualnyi pidkhid vchytelia u navchanni molodshykh shkoliariv. URL: <http://ukrbukva.net/1079-Individual-nyiy-podhod-uchitelya-v-obuchenii-mladshih-shkol-nikov.html>. [in Ukrainian].
11. Індивідуальний підхід вчителя у навчанні молодших школярів. С. 2. URL: <http://ukrbukva.net/page,2,1079-Individual-nyiy-podhod-uchitelya-v-obuchenii-mladshih-shkol-nikov.html>. / Indyvidualnyi pidkhid vchytelia u navchanni molodshykh shkoliariv. URL: <http://ukrbukva.net/page,2,1079-Individual-nyiy-podhod-uchitelya-v-obuchenii-mladshih-shkol-nikov.html>. [in Ukrainian].

Дата надходження статті: «20» вересня 2017 р.
Стаття прийнята до друку: «25» жовтня 2017 р.

Рецензенти:

Вихрущ В. – доктор педагогічних наук, професор
Зданевич Л. – доктор педагогічних наук, професор

Галус Олександр – проректор з наукової роботи Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, доктор педагогічних наук, професор, e-mail: aleks.halus@ukr.net

Halus Oleksandr – prorector for research of Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy, doctor of pedagogical sciences, professor, e-mail: aleks.halus@ukr.net

Когут Альона – здобувач Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, e-mail: olonka@ukr.net

Kohut Alona – postgraduate student of Khmelnytskyi Humanitarian-Pedagogical Academy, e-mail: olonka@ukr.net

Цитуйте цю статтю як:

Галус О., Когут А. Формування готовності майбутніх учителів початкової школи до організації індивідуальної роботи учнів. *Педагогічний дискурс*. 2017. Вип. 23. С. 43–48.

Cite this article as:

Halus O., Kohut A. Formation of Readiness of the Future Primary School Teachers to the Organization of the Individual Activity of Pupils. *Pedagogical Discourse*. 2017. Issue 23. pp. 43–48.

УДК:81'367.625=111/796.077.5

КАТЕРИНА ГНАТЕНКО,

старший викладач

(Україна, Харків, Харківська державна академія фізичної культури)

KATERYNA HNATENKO,

senior teacher

(Ukraine, Kharkiv, Kharkiv State Academy of Physical Culture)

orcid.org/0000-0001-5329-7846

ЮЛІЯ КОВАЛЕНКО,

старший викладач

(Україна, Харків, Харківська державна академія фізичної культури)

YULIYA KOVALENKO,

senior teacher

(Ukraine, Kharkiv, Kharkiv State Academy of Physical Culture)

orcid.org/0000-0002-5736-4249

Особливості методики навчання форм способу та часу англійського дієслова для студентів спортивного освітнього закладу

Peculiarities of Teaching Methods of Forms of Mood and Tense of English Verb for the Students of Sports Educational Establishment

У статті розглянуто особливості комплексного підходу до формування граматичних навичок у студентів спортивного освітнього закладу та обґрунтоване використання під час навчання спеціального комплексу вправ, спрямованого на формування граматичних навичок із комунікативною спрямованістю для підвищення граматичної компетенції студентів. Надано приклади сучасних вправ, спрямованих на формування граматичних навичок згідно з етапами формування навичок.

Результати проведеного експерименту вказують на те, що у студентів експериментальної групи стала помітною тенденція виявлення мовленнєвої ініціативи та інтересу до різних типів роботи без стимулювання в них активності. Підсумкові дані постекспериментального зрізу свідчать про те, що запропонований комплекс вправ, спрямований на формування навичок вживання форм способу та часу дієслова, підвищив рівень засвоєння граматичного матеріалу. Таким чином, завдяки проведеному експерименту, підтверджено достовірність гіпотези щодо ефективності запропонованого комплексу вправ для підвищення граматичної компетенції студентів спортивної галузі.

Ключові слова: навчання, експеримент, контрольна група (КГ), експериментальна група (ЕГ), комплекс вправ.

The article considers the peculiarities of the complex approach to the formation of grammatical skills among students of the sports university and substantiates the usage during the training of a special complex of exercises aimed at forming grammatical skills with a communicative orientation in order to increase the grammatical competence of students of the sports educational establishment. Analyzing the